

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 14 0 U 003319 17 Uvp
Banja Luka, 06.03.2019. godine

Vrhovni sud Republike Srpske, u vijeću sastavljenom od sudija Smiljane Mrše, kao predsjednika vijeća, Svjetlane Knežević i Edine Čupeljić, kao članova vijeća, uz učešće Zdravke Čučak, kao zapisničara, u upravnom sporu po tužbi B.J. iz I. N. S. (u daljem tekstu: tužilac), protiv akta broj ... od 05.06.2017. godine tuženog Ministarstva, u predmetu ostvarivanja prava na jednokratnu novčanu pomoć, odlučujući o zahtjevu tužioca za vanredno preispitivanje presude Okružnog suda u Istočnom Sarajevu broj 14 0 U 003319 17 U od 28.09.2017. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 06.03.2019. godine, donio je

PRESUDU

Zahtjev se odbija.

Obrazloženje

Pobijanom presudom odbijena je tužba podnesena protiv uvodno označenog akta tuženog, kojim je odbijena žalba tužioca izjavljena protiv rješenja Javne ustanove Centar za socijalni rad I.N.S. broj ... od 27.04.2017. godine. Tim prvostepenim rješenjem odbijen je kao neosnovan zahtjev tužioca za ostvarivanje prava na jednokratnu novčanu pomoć.

Odbijanje tužbe sud je obrazložio razlozima da je zakonito postupio tuženi kada je ostavio na snazi prvostepeno rješenje od 27.04.2017. godine, kojim je odbijen zahtjev tužioca za ostvarivanje prava na jednokratnu novčanu pomoć, jer je istim pravilno utvrđeno da on ne ispunjava uslove za ostvarivanje ovog prava propisane odredbom člana 54. stav 1. u vezi sa odredbom člana 18. tačka b) podtačka 8. Zakona o socijalnoj zaštiti („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 37/12 i 90/16 - u daljem tekstu: Zakon). Ovo stoga što je u provedenom upravnom postupku, nakon što je pribavio podatke o visini mjesečnih primanja tužioca, kao i članova njegovog porodičnog domaćinstva, podatke o mjesečnim izdacima tužioca za lijekove te njegovim stambenim i drugim materijalnim prilikama, prvostepeni organ zaključio da se tužilac ne nalazi u stanu socijalne potrebe, što je uslov za ostvarivanje ovog prava, za što je dato valjano obrazloženje koje je osnovano podržao tuženi osporenim aktom.

Blagovremeno podnesenim zahtjevom za vanredno preispitivanje te presude (u daljem tekstu: zahtjev), tužilac pobija njenu zakonitost zbog povreda pravila postupka koje su od uticaja na rješenje stvari i povrede materijalnog prava. Iznosi da je nezadovoljan pobijanom presudom kojom je odbijena njegova tužba u postupku ostvarivanja prava na jednokratnu novčanu pomoć, jer je sud izgubio iz vida okolnosti da on boluje od šizofrenije, dijabetesa, srčanih tegoba i povišenog krvnog pritiska, da prima dnevno dvije doze inzulina, iz čega proizilazi da bi mu se trebalo novčano pomoći jer je njegovo liječenje neizvjesno i zdravstveno stanje u stalnom pogoršanju, a svakodnevno pije deset vrsta lijekova. Smatra da je oštećen pobijanom presudom i da ga po zakonu „sleđuje“ jednokratna novčana pomoć

konačno predlažući da mu Vrhovni sud Republike Srpske obezbjedi zaštitu povrijeđenih prava.

Tuženi je dostavio spise predmetne upravne stvari bez odgovora na zahtjev.

Razmotrivši zahtjev i pobijanu presudu, te ostale priloge u spisima predmeta, na osnovu odredbe člana 39. Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 109/05 i 63/11- u daljem tekstu: ZUS), ovaj sud je odlučio kao u izreci ove presude iz slijedećih razloga:

Pravilno je pobijanom presudom odbijena tužba podnesena protiv osporenog akta tuženog od 05.06.2017. godine, za što su od strane suda dati valjani i argumentovani razlozi koje tužilac nije doveo u sumnju navodima zahtjeva. U predmetnoj upravnoj stvari organi uprave su odlučivali o zahtjevu tužioca za ostvarivanje prava na jednokratnu novčanu pomoć koji je on podnio dana 19.04.2017. godine, zaključujući da isti nije osnovan, jer tužilac shodno svojim imovinskim prilikama ne ispunjava uslove propisane odredbom člana 54. stav 1. u vezi sa odredbom člana 18. tačka b) podtačka 8. Zakona za ostvarivanje ovog prava.

Odredba člana 54. stav 1. Zakona propisuje da se pravo na jednokratnu novčanu pomoć obezbjeđuje pojedincu, članovima porodice ili porodici u cjelini koji se trenutno nađu u stanju socijalne potrebe zbog okolnosti iz člana 18. tačka a) podtačka 8. i tačka b) podtačka 8. ovog zakona, dok odredba člana 18. tačka b) podtačka 8. koja se odnosi na punoljetna lica propisuje da je korisnik socijalne zaštite lice koje se nađe u stanju socijalne potrebe zbog siromaštva, dugotrajne nezaposlenosti, pretrpljene elementarne nepogode, ratnog stradanja, izbjeglištva, migracije, repatrijacije, smrti jednog ili više članova porodice, dugotrajnog liječenja, izdržavanja kazne, otpusta iz ustanove ili drugih nepredvidivih okolnosti.

Dakle, da bi punoljetno lice ostvarilo pravo na jednokratnu novčanu pomoć neophodno je da se isto usljed ovih prethodno pomenutih okolnosti nađe u stanju socijalne potrebe, koji uslov kod tužioca nije ispunjen. Ovo iz razloga što prema podacima koje je pribavio prvostepeni organ tužilac od septembra 2012. godine ostvaruje redovna mjesečna primanja u vidu invalidske penzije u iznosu od 429,45 KM mjesečno, zatim primanja po osnovu prava na tuđu njegu i pomoć u iznosu od 83,10 KM, stambeno je obezbjeđen jer živi u porodičnoj kući u Istočnom Novom Srajevu sa ocem koji je jedini član njegovog porodičnog domaćinstva, takođe korisnik starosne penzije u mjesečnom iznosu od 450,00 KM, pri čemu tužilac za lijekove izdavaja 25,00 KM mjesečno, što konačno znači da primanja njegovog domaćinstva iznose oko 900,00 KM, a koji iznos je dovoljan za zadovoljavanje osnovnih životnih potreba istog. Navedene podatke o visini svojih mjesečnih primanja, kao i primanja njegovog porodičnog domaćinstva te druge relevantne imovinske prilike, tužilac je i sam potvrdio u izjavi datoj na zapisnik pred prvostepenim organom dana 27.04.2017. godine i iste nije doveo u pitanje žalbom u upravnom postupku, niti tužbom u upravnom sporu, a te su okolnosti osnov za pravilan zaključak organa uprave koji je podržao nižestepeni sud, da se tužilac ne nalazi u stanju socijalne potrebe definisanom gore citiranim odredbama Zakona.

Tužilac u zahtjevu ponavlja svoj stav da smatra da mu jednokratna novčana pomoć pripada bez obzira na sadržaj odredbe člana 54. stav 1. u vezi sa odredbom člana 18. tačka b) podtačka 8. Zakona, jer je teško obolio, koje okolnosti vezane za svoja oboljenja je dokazao i iste nisu sporne, ali same po sebi ni osnov za ostvarivanje prava na jednokratnu novčanu pomoć, što je sve pravilno zaključio i obrazložio nižestepeni sud.

Kod ovakvog stanja stvari, po ocjeni ovog suda, u pobijanoj presudi nisu ostvareni razlozi nezakonitosti predviđeni odredbom člana 35. stav. 2. ZUS, pa se zahtjev tužioca odbija, na osnovu člana 40. stav 1. istog zakona.

Zapisničar
Zdravka Čučak

Predsjednik vijeća
Smiljana Mrša

Za tačnost otpravka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarne
Amila Podrašćić